

ת"פ 67277/12/18 - רשות המיסים, היחידה המשפטית מחוז מרכז- מע"מ פלילי נגד הלל טלקר

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 67277-12-18 רשות המיסים, היחידה המשפטית מחוז מרכז-מע"מ פלילי נ' טלקר

לפני	כבוד השופט אביב שרון
המאשימה	רשות המיסים, היחידה המשפטית מחוז מרכז-מע"מ פלילי
נגד	הלל טלקר
הנאשם	
החלטה	

1. לפניי בקשה לביטול כתב האישום בשל טענה מקדמית מכוח סעיף 150 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, בשל טענת "השתק פלוגתא".

כתב האישום

2. ביום 30.12.18 הגישה המאשימה כתב אישום כנגד הנאשם בגין עבירות מס, בניגוד לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם שימש מנהל פעיל בחברת סגיב טכנולוגיות מיגון אש בע"מ (להלן: "חברת סגיב"), העוסקת בהתקנת מבנים מברזל ופלדה, ביחד עם אחר בשם אבנר אלוק (להלן: "אלוק"), וכן שימש מנהל חשבונות וחשב כמויות בחברת סגיב. במהלך התקופה שבין אפריל 2012 ועד פברואר 2015 ביצעו הנאשם ואלוק עבירות מס שונות על מנת להקטין את תשלומי המס בהם חבו הנאשם, אלוק וחברת סגיב, בגין עסקאות אותן ביצעו ועליהן דיווחו. השניים הנפיקו 139 חשבוניות פיקטיביות בסכום כולל של 38,627,352 ₪, סך ממנו ניכו בדיווחיהם התקופתיים למנהל מס ערך מוסף מס תשומות פיקטיביות, בסך 5,754,039 ₪.

השתלשלות העניינים בתיק

3. ביום 19.3.19 נערכה ישיבת הקראה ראשונה בה הוסדר ייצוגו של הנאשם וביום 26.12.19 טען ב"כ הנאשם, לאחר עריכת שימוע בעניינו של הנאשם, שבכוונתו להעלות טענות מקדמיות שעניינן הגנה מן הצדק. במעמד זה ניתן לב"כ הנאשם 30 ימים על מנת להגיש טענותיו המקדמיות בכתב. ביום 26.1.20 הגיש ב"כ הנאשם בקשה לביטול כתב אישום בשל הגנה מן הצדק בשל הטענה כי קיימים מחדלי חקירה מהותיים בתיק, העובדה שהנאשם אינו בבחינת "מנהל פעיל" בחברת סגיב ועל כן אין להטיל עליו אחריות אישית כאורגן פעיל, מטעמים של אכיפה בררנית וכן בשל שיהוי ניכר בהעמדת הנאשם לדין.

בדיון מיום 15.6.20, לאחר קבלת תגובת המאשימה, קבעתי כי ההכרעה בטענות ב"כ הנאשם מקומה בתום ההליך, במסגרת הכרעת הדין, הואיל ונדרשת תשתית עובדתית להוכחתן במסגרת שמיעת הראיות. בכל הנוגע להגשת כתבי

אישום נגד מעורבים אחרים בפרשה קבעתי כי אין בכך כדי לעכב את המשך משפטו של הנאשם אולם לב"כ הנאשם שמורה הזכות להעלות את הטענה במעמד מענה מפורט לפני המותב שידון בתיק, במסגרת כפירה כללית, וככל שהתיק יקבע להוכחות, ייקצב זמן סביר טרם לכן להגשת כפירה מפורטת בכתב.

בדיון מיום 25.6.20 (כב' הש' פרייז), הואיל וטרם התברר מצב הגשת כתבי אישום נגד מעורבים אחרים בפרשה, נמנע בית משפט משריון מועד להוכחות והתיק נדחה למענה לכתב האישום.

בדיון מיום 26.11.20, בהעדר החלטה לעניין הגשת כתבי אישום נגד מעורבים אחרים בפרשה, כפר ב"כ הנאשם כפירה כללית והתיק נדחה לפירוט גדר הכפירה והעדים הנדרשים.

ביום 6.12.20 הגיש ב"כ הנאשם בקשה "דחופה" זו לביטול כתב האישום ומכאן החלטה זו.

טענות הצדדים

4. לטענת ב"כ הנאשם, מנהלה הפעיל של חברת סגיב בעת הרלוונטית היה מר עידו קלס, ולא הנאשם, ולראיה כתב אישום שהגישה המאשימה כנגד עידו קלס, במסגרת ת"פ 43772-11-15, בהיותו מנהלה הפעיל של חברת סגיב, בגין אי הגשת דו"חות שנתיים בשנים 2013-2014. לא זו אף זו, במסגרת תגובתה של המאשימה לבקשה לביטול כתב האישום הקודמת, היא ציינה כי עידו קלס הודה שממרץ 2013 היה אחראי על דיווחי מס הכנסה של חברת סגיב, ובדיון בתיק דן מיום 26.12.20 התברר כי עידו קלס הודה בעובדות כתב האישום האמור נגדו. למעשה, המאשימה הסתירה מהנאשם ומבית המשפט כי עידו קלס הודה כבר ביום 2.1.17 בכתב האישום בעניינו, וכי דינו נגזר (נספחים א'-ב' לבקשה). בנסיבות אלה, הרשעה זו של עידו קלס מהווה "השתק פלוגתא" בעניינו של הנאשם ויש לבטל את כתב האישום בעניינו.

בבקשה מתייחס ב"כ הנאשם לעובדה כי ברע"פ 797/07 **יצחק כהן נ' מדינת ישראל**, פ"ד סו(2) 724, בית המשפט העליון השאיר בצריך עיון את סוגיית השתק הפלוגתא מקום בו מדובר בשני נאשמים שונים, ולא באותו נאשם, וקבע כי הדבר תלוי נסיבות. עם זאת, נטען כי בעניינו הנסיבות מצביעות על קיומו של השתק הואיל ומדובר באותה מאשימה ובאותה חברה, כשהעבירות אותן מייחסת המאשימה לנאשם ולא לוק מתבססות על היותם מנהלים פעילים בחברה - משרה בה הודה עידו קלס כי היא נכונה **לגביו**.

בשולי הדברים נטען כי למרות שבמעמד הדיונים עד כה בתיק טענה המאשימה כי ההחלטה אודות הגשת כתבי אישום נגד מעורבים אחרים בפרשה תתקבל במהלך "השבועות הקרובים", הרי שעד לעת הזאת טרם נתקבלה החלטה, למרות שחלפו 5 חודשים מהצהרה זו.

5. ב"כ המאשימה מבקשת לדחות את הבקשה מכמה טעמים. ראשית, הנאשם כבר הגיש בקשה לביטול כתב אישום בראשית ההליך ובית המשפט נתן החלטתו לעניין זה לפיה הדבר יידון במסגרת הכרעת הדין ולאחר שתונח תשתית ראייתית מתאימה במסגרת שמיעת הראיות. בנסיבות אלה, לא רק שהבקשה דן מהווה ניסיון לעקוף החלטה שיפוטית, אלא שהיא חושפת באופן לא לגיטימי ובניגוד לסדרי הדין, ראיות שונות בפני המותב הדין בתיק. כך למשל, הנאשם תוקף את מהימנותו של עידו קלס, שהינו עד תביעה, עוד בטרם עדותו נשמעה בבית המשפט. יש בכך כדי "לזהם" את ההליך הפלילי.

שנית, נטען כי העבירות בהן הורשע מר עידו קלס הן מסוג עוון ובעלות יסוד נפשי מופחת, בעוד העבירות המיוחסות לנאשם הן עבירות מסוג פשע בעלות יסוד נפשי מוגבר מסוג כוונה מיוחדת. השוני ביסודות העבירה ובאחריות המיוחסת לנאשמים בשני התיקים הכתיבו העמדה לדין של נאשמים שונים בכל תיק. לגופו של עניין נטען שכתב האישום נגד הנאשם מתבסס על שני תיקי חקר שונים - האחד, עבירות בין אפריל 2012 עד מאי 2013 תקופה בו ניכר הנאשם ואלוק 51 חשבוניות פיקטיביות ע"ש שלושה עוסקים בסכום מע"מ של כ-2.1 מיליון ₪; והשני, עבירות בין ינואר 2014 עד פברואר 2015, אז השניים ניכרו 88 חשבוניות פיקטיביות ע"ש שני עוסקים בסכום מע"מ של כ-3.6 מיליון ₪. בנסיבות אלה, עידו קלס רכש את חברת סגיב מאלוק ונרשם כבעל מניות החל מיום 13.2.13, כשכאמור העבירות החלו כבר מאפריל 2012.

יתרה מכך, בתיק מס הכנסה שהתנהל נגד עידו קלס לא הייתה שום פלוגתא פוזיטיבית בה נדרש בית המשפט להכריע, ולא נקבע כל ממצא באשר לסוגיית ניהול החברה. עידו קלס הודה מכוח היותו דירקטור רשום בחברה ואז נגזר דינו ועל כן אין בכך להוות השתק בסוגיית הניהול. מעבר לכך, גם לו הורשע עידו קלס כמנהלה של החברה בתיק מס הכנסה אין זה אומר כי הוא גם האחראי, באופן אוטומטי, על ביצוע עבירות המע"מ בחברה.

עוד נטען כי כבר בחקירתו הראשונה באפריל 2015 העיד עידו קלס כי הנאשם שותף ומנהל בחברת סגיב ובחקירתו השניה חזר על כך ואף הפנה את החוקרים לנאשם לשם קבלת ספרי ניהול חשבוניות וכרטסות החברה.

עוד נטען כי ממילא ניסיונו של הנאשם לדחות את הקץ ולהימנע ממתן תשובה לכתב האישום טרם ניתנה החלטה מטעם המאשימה באשר להגשת כתבי אישום נגד מעורבים אחרים בפרשה, אין לה על מה לסמוך הואיל וככל שיוגשו כתבי אישום -ירוקן הדבר את טענת האכיפה הבררנית מתוכן, וככל שלא יוגשו - יהא על בית משפט לשמוע ראיות בתיק בטרם יוכל להכריע.

הואיל וב"כ המאשימה שהתה בחופשת לידה עד חודש דצמבר, התקבלה החלטה לסגור את התיק נגד עידו קלס רק בימים האחרונים.

לאור כל האמור נטען כי יש לדחות את הבקשה לביטול כתב אישום בשל השתק פלוגתא ולחילופין לקבוע כי זו תוכרע רק בתום שמיעת ראיות בתיק.

דין והכרעה

מסגרת נורמטיבית

6. דוקטרינת "השתק פלוגתא" מושתתת על עקרון סופיות הדיון המונח ביסודה של דוקטרינת "מעשה בית דין", לצד קיומה של "השתק עילה", כשהשתק הפלוגתא מקים מחסום דיוני לבעל-דין המבקש לשוב ולהתדיין בשאלה עובדתית שכבר נדונה בין בעל-הדין בהתדיינות קודמת (ע"א 1041/97 **אבי סררו נ' נעלי תומרס בע"מ**, פ"ד נד(1) (642)).

להשתק פלוגתא, שמקורו בהליך האזרחי, ארבעה תנאים מצטברים: עסקינן באותה פלוגתא בכל אחת מההתדיינויות על רכיביה העובדתיים והמשפטיים; קיום דיון בין הצדדים באותה פלוגתא במסגרת ההתדיינות הראשונה, ולצד שנגדו מועלית טענת השתק בהתדיינות השנייה היה יומו בבית-המשפט ביחס לפלוגתא; ההתדיינות הסתיימה בהכרעה מפורשת

או מכללא של בית-המשפט בפלוגתא, בקביעת ממצא פוזיטיבי; וההכרעה הייתה חיונית לצורך פסק-הדין שניתן בתובענה הראשונה (שם, עמ' 650).

7. עם זאת, ברע"פ 797/07 **יצחק כהן נ' מדינת ישראל**, פ"ד סו(2) 724 (להלן: "**ענין כהן**") עמד בית המשפט העליון על החלת ההשתק בדין הפלילי, לאור הפסיקה, ונקבע כי השתק פלוגתא בהליך פלילי יכול לחול רק לטובת הנאשם, ולא לחובתו; אין חובה כי מושא השתק הפלוגתא יוכרע באופן פוזיטיבי; רק ממצא אשר הוכרע בהליך פלילי "קלאסי" יוכל לשמש כבסיס להשתק; ההשתק יחול רק ביחס לממצא שהוכרע בהליך פלילי קודם; יתר היסודות של השתק הפלוגתא "האזרחי" יחולו אף הם, בשינויים המחויבים, דהיינו התקיים דיון בפלוגתא, וההחלטה בה היתה חיונית לצורך ההכרעה במשפט.

עם זאת בענין כהן נקבע כי קיימים סייגים להחלת ההשתק והוא תלוי נסיבות ומקרה, כך שאין בו כדי להעניק "חסינות" לעד או להביא לתוצאה בלתי צודקת או אבסורדית. כמו כן, נקבע כי להחלת השתק הפלוגתא יתקיים דיון בפלוגתא, כשבת המשפט באותו ענין מתייחס למצב בו **הכרעת דין התבססה על הודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום** כמצב ביניים מורכב, שההכרעה בו אינה חד משמעית (שם, עמ' 760).

מן הכלל אל הפרט

8. בענייננו, מקובלות עליו טענות המאשימה, לפיהן לא קמה לנאשם, בנסיבות אלה, טענת השתק פלוגתא.

ראשית, עיון בת"פ 43772-11-15 בעניינו של עידו קלס ובתיק דנן מעלה כי מדובר בשני תיקים שונים, לגבי מועדים שונים ועבירות שונות. בעוד שעניינו של קלס נוגע לעבירות של אי הגשת דו"חות במועד, לפי פקודת מס הכנסה, בשנים 2013-2014, הרי שהתיק דנן נוגע לעבירות מס ערך מוסף, בשנים 2012-2015. **היעדר חפיפה במועדים ובטיב העבירות כבר מצביע על כך שאין בפסק דינו של קלס כדי להשליך, בהכרח, על עניינו של הנאשם, לא כל שכן להקים לו טענת השתק.**

שנית, מתגובת המאשימה לבקשה עולה כי קלס ציין בחקירותיו במס הכנסה כי הוא אחראי על קשרים עם הבנקים ועל המימון בחברה, וכי הוא מורשה חתימה יחיד בחשבון הבנק, **ומכוח זה, בהיותו נושא משרה בחברת סגיב, יוחסו לו עבירות מס הכנסה של החברה המטילות אחריות שילוחית על נושאי משרה בחברה, בדומה לעבירות מסוג אחריות קפידה בעלות יסוד נפשי של מודעות גרידא.**

ואולם, בכל הנוגע לעבירות לפי חוק מס ערך מוסף, הרי שאלו דורשות יסוד נפשי מוגבר של כוונה מיוחדת להתחמק מתשלום מס כדין, כשלענין זה מסר קלס בחקירותיו, לכאורה, שהנאשם **שותף ומנהל** בחברת סגיב, והפנה את החוקרים **לנאשם לצורך קבלת ספרי הנהלת החשבונות של החברה וכרטסות החברה הרלוונטיות לעבירות אלו.**

הווה אומר: גם בהנחה שקלס שימש מנהל פעיל של החברה, אין זה מטיל עליו אחריות אוטומטית לכל עבירות מס הכנסה ומס ערך מוסף המתגלות בחברה. במצב דברים זה, קלס לא הורשע בדין בשל היותו מנהל, דווקא, אלא מכוח היותו נושא משרה בחברה.

שלישית, עיון בעניינו של קלס מעלה כי לא התקיים דיון בסוגיית הניהול ולא נקבעו ממצאים מטעם בית המשפט הדין בעניינו, אלא מדובר בהרשעה על בסיס הודאתו בכתב האישום לפיו "היה מנהל פעיל" בחברת סגיב. כפי שצוין בענין כהן הרי שהכרעת דין המתבססת על הודאתו של נאשם בעובדות כתב האישום מהווה **מצב ביניים מורכב**, ולא ניתן לקבוע מסמרות כי היא בבחינת "דיון" בסוגיה מושא ההשתק (שם, עמ' 760).

ויובהר, עיון בטיעונים לעונש, בהכרעת הדין ובגזר הדין מעלה שלא נערך כל דיון בסוגיית הניהול של קלס.

יוער כי אף בהנחה שהיה מתקיים דיון בסוגיית הניהול של קלס בחברת סגיב, הרי שאין בכך כדי ללמד, **בהכרח**, שהנאשם שלפני לא שימש **אף הוא** כמנהל פעיל בחברה, או למצער כנושא משרה בכיר, שביצע את המיוחס לו בכתב האישום. אדרבא, העובדה לפיה הגישה המאשימה שני כתבי אישום שונים מעידה כי פעלה באופן מוקפד, בהתאם לחומר הראיות שברשותה, ולא ביקשה "להקל" על עצמה ולהטיל על מי מהנאשמים את כל עבירות המס שעלו בניהול החברה, רק בשל היותם מחזיקים במשרה כזו או אחרת.

בהתאם לכך, טענת המאשימה לפיה הנאשם הואשם בתיק דנן לא מעצם היותו נושא משרה בחברה, אלא מכוח היותו מי שבידו השליטה והפיקוח על התחום בו בוצעה העבירה, מכיוון שחומר הראיות בתיק המע"מ מצביע על כך שהנאשם ואלוק היו מנהליה הפעילים של חברת סגיב, הנושאים באחריות לקבלת חשבוניות פיקטיביות והכנסתן לספרי הנהלת החשבונות (סעיף 24 לתגובה) - היא טענה מהותית בתיק, שאין מנוס משמיעת ראיות על מנת לבררה.

9. סיכומם של דברים, אין בהגשת כתב האישום נגד קלס, כמו גם בהרשעתו על יסוד הודאתו ובגזירת דינו, כדי לשמש את הנאשם בטענת השתק פלוגתא בתיק שלפניי.

10. בשולי הדברים ראיתי להבהיר לנאשם ולבא-כוחו שכפי שכבר נקבע בהחלטתי מיום 15.6.20, כל טענות בדבר הגנה מן הצדק טעונות בירור עובדתי באמצעות שמיעת ראיות. לאור האמור, בקשות נוספות מסוג זה **לא** תשמענה טרם יסיים בית המשפט את שמיעת הראיות בתיק.

11. לאור כל האמור, הבקשה לביטול כתב האישום נדחית.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ' שבט תשפ"א, 02 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.